

Han argumenterede ud imod Noget, som ikke var bleven sagt. Den høitærede Finanzminister argumenterede imod et Toldforbund med Sverig-Norge, og ligeoverfor dette skal jeg indrømme, at de fremsatte Argumenter idetmindste for mig vare aldeles afgjørende og slaende. Men jeg tror ikke, at det har været det ærede Medlems Mening, hans Tanke var ikke, at man burde arbejde paa et Toldforbund, ialtfald vilde jeg for mit Vedkommende aldrig kunde give en saadan Tanke min Tilslutning, da jeg betragter den som fuldstændig utopisk. Men noget Andet var det, om man kunde opnaae et lignende Forhold som det, der bestaar imellem Sverig og Norge indbyrdes ved Mellemrigsloven af 1874. Ethvert af disse Lande har jo sin selvstændige Tarif, aldeles uafhængig af hinanden, og de kunne begge frit sætte deres Toldsatser op og ned; Overenskomsten berører heller ikke det finansielle, ikke Finanzsætterne, men derimod kun de industrielle Satser. Den berører nemlig ikke Fremmede, men kun indenlandske Produkter. Hvis Danmark saaledes kom med som Trediemand i dette Forbund, vilde det ikke eller kun lidt berøre det finansielle Forhold, ikke berøre Indførselen af fremmede Artikler til Danmark, men det vilde muliggjøre, at danske Produkter frit kunde indgaa til Sverig og Norge og svenske og norske Produkter frit til Danmark. Noget Saadant vilde efter min Mening være af en overordentlig stor Betydning, baade for vort Landbrug og for vor Industri. Det vilde være af Betydning for vort Landbrug, fordi der i Norge nu er forskjellige Satser, som vanskeliggjøre, at vort Landbrug kan forsyne Norge; men naar vi komme af med saadanne Positioner, vilde vort Landbrug faae en ligefrem privilegeret Stilling i Norge. Og endnu større Betydning vilde det have for vor Industri. Det er en Mangel for vor Industri, hvad der her atter er blevet fremhævet, at Markedet er for lille; hvis dette nu paa eengang gik op fra 2 Millioner til det Tredobbelte, vilde det være en meget betydelig Tilvært. Man behøver ikke at gaa saa vidt som Sverig og Norge med en fuldstændig mellemrigst Tarif. Det kunde være tilstrækkeligt, at man ved en almindelig Traktat kunde opnaa, at man kunde faae Tilladelse til at indføre frit visse Artikler til Sverig og Norge, som vi satte særlig Pris

paa at exportere, imod at omvendt Sverig—Norge indførte visse Artikler til os, som de satte Pris paa at exportere til os. Der er endogaa fremkommet Forslag i saa Henseende. Jeg mindes saaledes at have set i den sidste norske Toldkommissions Betænkning, som danner Grundlaget for den ifjor eller ifjorfor gennemførte Forandring i Tarifen i Norge, en positiv Udtalelse om det Ønskelige i, at Danmark vilde opgive visse Toldsatser i vor Tarif, og det er Toldsatser, som for os ikke have nogen stor Betydning. Hvis jeg ikke mindes feil, er der f. Ex. Fajance. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem, som omtalte denne Sag og som er Fajancefabrikant, for sit Vedkommende fuldt vil acceptere Ophævelsen af Fajancetolden i Forhold til Sverig og Norge, naar han fik Lov til at exportere til Sverig og Norge. Jeg nærer ikke Tvivl om det, og det Samme gjælder i de fleste Tilfælde, at de Offre, der forlanges af os fra Norge og Sverigs Side, ere forholdsvis smaa for os, medens de Begunstigelser, vi kunne ønske, for Sverig—Norge have liden Betydning at tilstaa, men for os stor Betydning at opnaa. Vi supplere saaledes hinanden, at det vilde være af væsentlig Betydning for alle tre Lande, om en saadan Overenskomst kom istand. Ønsket er opkommet ialtfald fra norsk Side, og det forekommer mig ønskeligt, om der ogsaa fra dansk Side kunde komme en Anthydning af, at vi vare beredvillige til ogsaa fra vor Side at rætte Haanden imøde i dette Forhold. Da jeg er kommen til at omtale Traktater, saa være det mig tilladt at omtale ogsaa en Traktat overfor et andet Land, som var paa Tale igaar. Det er Frankrig. Spanien er jo et Forhold, man ikke gjerne maa omtale, saa det lader jeg hvile. Det er utvivlsomt, at det vilde være af ikke ringe Fordel, om vi havde Ret til at exportere til Frankrig. De Herrer vide sikkert, hvorledes Forholdet stiller sig der. Det er saaledes: Frankrig har to Toldtarifer, en Tarif, som er meget høi, og en, som er forholdsvis lav. De fleste Nationer ere nu privilegerede, saa de have Ret til at importere efter den lave Tarif. Danmark og et Par andre Lande maa endnu importere efter den høie Tarif, og der er adskillige Varer, som det kunde have Interesse for os at importere til Frankrig, f. Ex. Vg. Vi betale 10 Fr. i Told,